

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 9. svibanj 2018. [\[Multimedia\]](#)

Krštenje – novo rađanje (Rim 6, 3-4)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući kateheze o sakramentu krštenja danas ću govoriti o svetoj kupelji praćenoj molitvom Presvetome Trojstvu, odnosno središnjem obredu kojim se osobu u pravom smislu "krsti" – to jest uranja – u Kristovo vazmeno otajstvo (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1239). Smisao tog čina nam doziva u pamet sveti Pavao kršćanima u Rimu, pitajući najprije: "Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni", a zatim odgovarajući: "Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života" (Rim 6, 3-4). Krštenje nam otvara vrata uskrsnom životu, životu po Isusu, a ne svjetovnom životu.

Krsni zdenac je mjesto na kojem se događa uskrsnuće s Kristom! Stari se čovjek pokapa sa svojim varavim požudama (usp. Ef 4, 22) kako bi se rodilo novo stvorenje; doista, staro je uminulo a iz toga je novo nastalo (usp. 2 Kor 5, 17). U "katehezama" koje se pripisuju svetom Ćirilu Jeruzalemskom ovako se novokrštenicima tumačilo ono što se događa u vodi krštenja. Lijepo je to objašnjenje svetog Ćirila: "Istoga ste časa umrli i rođeni i isti spasonosni val postaje za vas i grob i majka" (br. 20, Mistagogica 2, 4-6: PG 33, 1079-1082). Preporađanje novog čovjeka traži da se stari čovjek, nagrđen grijehom, sav pretvori u prah. Slike groba i majčine utrobe koje se odnose na (krsni) zdenac vrlo djelotvorno izražavaju ono veliko što se događa po jednostavnim gestama krštenja. Volim citirati natpis na latinskom koji se nalazi na drevnoj rimskoj krstionici u Lateranu, gdje čitamo ovaj izričaj koji se pripisuje papi Sikstu III.: "Majka Crkva djevičanski rađa vodom djecu koju je začela dahom Boga. Svi koji ste rođeni ovim zdencem, nadajte se ući u nebesko kraljevstvo".

Ako su nas naši roditelji rodili na zemaljski život, Crkva nas je na krštenju ponovno rodila na vječni život. Postali smo sinovi u njegovu Sinu Isusu (usp. Rim 8, 15; Gal 4, 5-7). I nad svakim od nas, koji smo rođeni od vode i Duha Svetoga, nebeski Otac daje da s beskrajnom ljubavlju odjekne

njegov glas koji kaže: "Ti si sin moj ljubljani" (usp. Mt 3, 17). Taj očinski glas, koji se uhom ne može čuti ali ga veoma dobro čuje srcem onaj koji vjeruje, prati nas kroz čitav život, nikada nas ne napušta. Kroz čitav život Otac nam govori: "Ti si sin moj ljubljani, ti si kći moja ljubljana". Bog nas silno ljubi, poput Oca, i ne ostavlja nas same. I to od časa krštenja. Ponovno rođeni od Boga kao sinovi, to ostajemo zauvijek! Krštenje se naime ne ponavlja, jer utiskuje neizbrisivi duhovni pečat: "Taj se pečat ne da izbrisati nikakvim grijehom, pa ni onda kada grijeh priječi da krštenje donese plodove spasenja" (KKC, 1272). Krsni biljeg se nikada ne gubi. "Oče, ali ako neka osoba postane razbojnik, jedan od onih poznatih, koji ubijaju ljude, koji čini nepravde, nestaje li biljega?". Ne. To Božje dijete čini te stvari na vlastitu sramotu, ali biljeg ne nestaje. Jeste li shvatili ovo posljednje što sam rekao? Bog se nikada ne odriče svoje djece. Ponovimo svi to zajedno: "Bog se nikada ne odriče svoje djece". Malo snažnije, jer ja sam gluh i nisam razumio: [ponavljaju jačim glasom] "Bog se nikada ne odriče svoje djece". Eto, sad je dobro.

Pritjelovljeni Kristu po krštenju, krštenici dakle bivaju suobličeni Njemu, "prvorođencu među mnogom braćom" (Rim 8, 29). Po djelovanju Duha Svetoga, krštenje čisti, posvećuje, opravdava, da u Kristu oblikuje, od mnogih, samo jedno tijelo (usp. 1 Kor 6, 11; 12, 13). Izražava to mazanje krizmom, "čime se označuje kraljevsko svećeništvo krštenika i njegovo uvrštenje u zajednicu Božjega naroda" (Red krštenja, Prethodne napomene, br. 18,3) Stoga svećenik maže svetom krizmom glavu svakog krštenika, nakon što je izgovorio ove riječi koje objašnjavaju značenje tog čina: "Bog... te maže krizmom spasenja da se pribrojiš njegovu narodu i ostaneš ud Krista svećenika, proroka i kralja za život vječni" (isto, br. 98).

Braćo i sestre, kršćanski se poziv sav sastoji u ovome: živjeti ujedinjeni s Kristom u svetoj Crkvi, kao dionici istog posvećenja da vršimo isto poslanje, na ovome svijetu, donoseći plodove koji traju zauvijek. Oživljavan jednim Duhom, naime, sav Božji narod sudjeluje u službama Isusa Krista, "Svećenika, Proroka i Kralja", i odgovoran je za poslanje i služenje koje odatle proistječe (usp. KKC, 783-786). Što znači biti dionici Kristova kraljevskog i proročkog svećeništva? To znači učiniti od sebe Bogu ugodnu žrtvu (usp. Rim 12, 1), dajući mu svjedočanstvo životom vjere i ljubavi (usp. Lumen gentium, 12), stavljajući ga u službu drugih, po primjeru Gospodina Isusa (usp. Mt 20, 25-28; Iv 13, 13-17). Hvala!

U sklopu pozdrava vjernicima na arapskom odnosno talijanskom jeziku

Mjesec svibanj je posvećen Gospi. Pozivam vas da negujete pobožnost prema Majci Božjoj svakodnevnim moljenjem krunice, moleći posebno za mir u Siriji i čitavom svijetu.

Negujte pobožnost prema Majci Božjoj svakodnevnim moljenjem krunice, da poput Majke Božje, prihvaćajući Kristova otajstva u svome životu, uzmognete sve više biti dar ljubavi za sve.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana